

PRAKSISOVERSIGT · LANDBRUG, JAGT OG FISKERI

Praksisoversigt over dyremishandling og uforsvarlig behandling af dyr (dyrevelfærdsloven §§ 58-60)

Strafudmåling og rettighedsfrakendelse efter dyrevelfærdsloven

Version 1 Opdateret 6. jun. 2026 2 afgørelser · 2022-2023

[Læs online](#)

INTRODUKTION

[Dyrevelfærdsloven](#) (lov nr. 133 af 25. februar 2020) afløste den hidtidige dyreværnslov og samlede dyrevelfærdsreguleringen i ét regelsæt med ikrafttræden 1. januar 2021. Lovens strafbestemmelser i [§§ 58-60](#) opererer med en tre-trinsstruktur – uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling og mishandling – med stigende strafferammer fra bøde/fængsel op til 1 år til fængsel op til 2 år. Rettighedsfrakendelse efter [§ 60](#) er den centrale sanktion ud over straf og kan ske ubetinget eller betinget. Rigsadvokatmeddelelsen om Dyrevelfærd (senest opdateret november 2024) fastsætter detaljerede strafpåstande og bødepositioner, herunder skærpede satser for erhvervsmæssige overtrædelser og dyretransporter, og straffniveauet blev fordoblet ved lov nr. 645 af 8. juni 2016.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Dyrevelfærdsloven opererer med tre straftrin: uforsvarlig behandling (§ 58, stk. 1 – bøde/fængsel op til 1 år), grovere uforsvarlig behandling (§ 58, stk. 2 – bøde/fængsel op til 2 år) og mishandling (§ 58, stk. 3 – fængsel op til 2 år uden bødemulighed).
- 02** Strafniveauet blev fordoblet ved lov nr. 645 af 8. juni 2016, således at udgangspunktet for fængselsstraffe ved mishandling er 60 dages fængsel og ved grovere uforsvarlig behandling i erhvervsforhold 30-40 dages fængsel.
- 03** Rettighedsfrakendelse efter § 60 skal altid overvejes ved mishandling, grovere uforsvarlig behandling eller gentagelse af uforsvarlig behandling, og anklagemyndigheden skal som udgangspunkt nedlægge påstand om ubetinget frakendelse.
- 04** Betinget rettighedsfrakendelse kan kun ske, hvis ubetinget frakendelse vil stå i misforhold til overtrædelser – prøvetiden er 3 år, og nyt forhold i prøvetiden udløser automatisk ubetinget frakendelse.
- 05** Ved overtrædelser i erhverv, herunder dyretransporter, er der skærpede bødeudgangspunkter: 5.000-20.000 kr. (1. gang) og 15.000-30.000 kr. (2. gang) for hhv. uforsvarlig og grovere uforsvarlig behandling.

- 06** Transportører og landmænd har særskærpede bødepositioner: 13.000-25.000 kr. (1. gang) stigende til 18.000-40.000 kr. (2. gang) for uforsvarlig/grovere uforsvarlig behandling under transport.
- 07** Der skelnes ikke mellem dyrearter ved strafudmålingen – kæledyr og produktionsdyr vurderes efter samme kriterier.
- 08** Det Veterinære Sundhedsråd skal inddrages ved tvivl om, hvorvidt et forhold skal karakteriseres som uforsvarlig, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling.
- 09** Selskaber kan pålægges strafansvar efter straffelovens 5. kapitel, og der skal rejses tiltale mod den ansvarlige enkeltperson, hvis rettighedsfrakendelse påstås.
- 10** Frakendelse kan begrænses til bestemte arter af dyr eller til produktionsdyr, og kan ved generhvervelse tidligst indbringes for domstolene efter 2 år af frakendelsestiden.
- 11** Midlertidig rettighedsfrakendelse under sagens behandling kan ske ved kendelse efter § 60, stk. 7, hvis der er rimeligt begrundet mistanke og nærliggende fare for gentagelse.
- 12** Forsøg på overtrædelse af forbuddene mod dyrekampe (§ 7) og brug af levende dyr som skydningsmål (§ 6) kan straffes, jf. § 58, stk. 5.

Lovgrundlag: dyrevelfærdslovens strafbestemmelser og kerneforpligtelser

§ 1

Dyrevelfærdsloven ([lov nr. 133 af 25. februar 2020](#)) trådte i kraft den 1. januar 2021 og afløste den hidtidige dyreværnslov. Lovens strafbestemmelser i [kapitel 14](#) viderefører og skærper det strafferetlige værn for dyr, som blev grundlagt med dyreværnsloven og væsentligt udvidet ved strafskærpelsesloven i 2016.

[Dyrevelfærdslovens § 2](#) fastslår grundprincippet:

Dyr er levende væsener og skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe.

[Dyrevelfærdslovens § 3](#) uddyber omsorgspligten for enhver, der holder dyr, ved at kræve behandling under hensyntagen til dyrets fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Strafbestemmelsen i [§ 58](#) opererer med tre straftrin:

- **Uforsvarlig behandling** ([§ 58, stk. 1](#)): bøde eller fængsel indtil 1 år – omfatter overanstrengelse, vanrøgt eller behandling af dyr, der ligger under den forsvarlighedsnorm, som §§ 2 og 3 opstiller.
- **Grovere uforsvarlig behandling** ([§ 58, stk. 2](#)): bøde eller fængsel indtil 2 år – typisk langvarig vanrøgt med betydelig lidelse, manglende dyrlægebehandling af alvorlig sygdom/skade, eller systematiske overtrædelser.
- **Mishandling** ([§ 58, stk. 3](#)): fængsel indtil 2 år (ingen bødemulighed) – aktive voldshandlinger, grov aflivning eller vanrøgt af en karakter, der påfører dyret den højeste grad af smerte, lidelse og angst.

Derudover straffes en række formelle overtrædelser, herunder af §§ 2, 3, 7 (dyrekampe) og 25 (aflivningsregler), med bøde eller fængsel indtil 4 måneder efter [§ 58, stk. 4](#), medmindre højere straf er forskyldt efter [stk. 1-3](#).

Forarbejderne til dyrevelfærdsloven (L 80 af 28. november 2019) fastslår, at strafbemmelserne viderefører dyreværnslovens §§ 28-29 uændret, og at sanktionsniveauet forudsættes fastholdt – herunder strafskærpelsen fra 2016. Der skelnes udtrykkeligt ikke mellem dyrearter ved strafudmålingen.

LOV

[Dyrevelfærdsloven § 2](#)[Dyrevelfærdsloven § 3](#)[Dyrevelfærdsloven § 7](#)[Dyrevelfærdsloven § 25](#)[Dyrevelfærdsloven § 58, stk. 1-4](#)

§ 2 Strafskærpelsen ved lov nr. 645 af 8. juni 2016 – fordobling af strafniveauet

Den væsentligste reform af strafniveauet for dyreværnsovertrædelser skete ved [lov nr. 645 af 8. juni 2016](#) om ændring af [dyreværnsloven](#), som trådte i kraft den 1. juli 2016. Forarbejderne (L 137 af 25. februar 2016) fastsatte, at fængselsstraffe i sager om grovere uforsvarlig behandling, gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling og mishandling af dyr skal skærpes, således at straffen bliver det dobbelte af den straf, der hidtil var udmålt.

Ifølge forarbejderne var udgangspunktet for fængselsstraffe for mishandling forud for ændringsloven omkring 30 dages fængsel afhængig af sagens omstændigheder og grovhed. Anklagemyndigheden skal efter skærpelsen som udgangspunkt nedlægge påstand om en fængselsstraf på 60 dages fængsel i mishandlingssager.

For grovere uforsvarlig behandling i erhvervsforhold lå strafniveauet forud for 2016 på 14-20 dages fængsel i førstegangstilfælde. Anklagemyndigheden skal nu som udgangspunkt nedlægge påstand om 30-40 dages fængsel i førstegangstilfælde.

Samme lov indførte muligheden for betinget rettighedsfrakendelse ([§ 60, stk. 2](#)) og præciserede, at dyr er levende væsener ([§ 2](#)). Dyrevelfærdsloven fra 2020 videreførte skærpelsen uændret, og [Rigsadvokatmeddelelsen om Dyrevelfærd](#) bekræfter, at retningslinjerne finder anvendelse på overtrædelser begået efter den 1. juli 2016.

Om gentagelsesvirkning fremgår det af forarbejderne til 2016-loven, at tidligere overtrædelser af dyreværnslovgivningen kan tillægges gentagelsesvirkning efter de nye regler. Rigsadvokaten har bekræftet, at dette også gælder for overtrædelser begået efter dyrevelfærdslovens ikrafttræden den 1. januar 2021.

LOV

[Dyrevelfærdsloven § 58, stk. 1-3](#)[Dyrevelfærdsloven § 60, stk. 2](#)

§ 3 Bødepositioner for privates hold af dyr (ikke-erhverv)

Forarbejderne til dyrevelfærdsloven fastsætter vejledende bødestørrelser for overtrædelser uden for erhvervsforhold (privates hold af dyr). Disse udgangsstrafpositioner gælder, for så vidt der ikke er grundlag for fængselsstraf:

Overtrædelse	1. gang	2. gang
Uforsvarlig behandling af dyr	2.000 kr.	6.000 kr.

Grovere uforsvarlig behandling af dyr	10.000 kr.	15.000 kr.
---------------------------------------	------------	------------

Bødesatserne er udgangspunkter, og domstolene kan fravige dem i begge retninger. Lavere bøder kan udmåles ved særlige tidsmæssige eller personlige forhold (fx psykiske problemer), mens højere bøder kan fastsættes ved mange samtidige forhold eller tilsigtet økonomisk vinding.

I sager, hvor der alene er tale om brud på rent formelle regler (fx krav om optegnelser), og hvor dyr ikke konkret har været udsat for væsentlig ulempe, gælder minimumsbøderne ikke.

Betingede frihedsstraffe kommer især på tale, hvor den tiltaltes personlige forhold, fx psykiske problemer, har været en af årsagerne til lovovertrædelsen. Det forekommer også, at der er grundlag for at idømme foranstaltninger efter [straffelovens §§ 68-69](#) i sager om overtrædelse af dyrevelfærdslovgivningen.

LOV

[Dyrevelfærdsloven § 58, stk. 1-2](#)[Straffeloven § 68](#)[Straffeloven § 69](#)

§ 4 Skærpede bødepositioner i erhvervsforhold og ved dyretransporter

Overtrædelser begået i forbindelse med udøvelse af erhverv, herunder dyretransporter, anses for en skærpende omstændighed efter [§ 58, stk. 12](#). Der stilles særlige krav til agtpågivenhed hos personer, der handler inden for deres erhverv, og der kan være et økonomisk incitament til at overtræde lovgivningen, hvorfor væsentligt højere bøder kræves for præventiv effekt.

De vejledende bødepositioner ved erhvervsforhold er:

Overtrædelse	1. gang	2. gang
Ikke uforsvarlig behandling (væsentlig ulempe)	3.000 kr.	4.500 kr.
Uforsvarlig behandling af dyr	5.000 kr.	15.000 kr.
Grovere uforsvarlig behandling af dyr	20.000 kr.	30.000 kr.

For **dyretransporter** gælder yderligere skærpede bødepositioner for transportører (vognmænd/transportvirksomheder) og leverandører (landmænd):

Overtrædelse	1. gang	2. gang
Ikke uforsvarlig behandling af dyr	7.000 kr.	12.000 kr.
Uforsvarlig behandling af dyr	13.000 kr.	18.000 kr.
Grovere uforsvarlig behandling af dyr	25.000 kr.	40.000 kr.

I [S-1120-22](#) skærpede Vestre Landsret bøden til en transportvirksomhed for transport af et slagtesvin med sårfyldt brok. Det Veterinære Sundhedsråd udtalte, at svinet ved læsning og transport havde været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe.

Ved gentagne og systematiske overtrædelser af transportreglerne kan der ske absolut kumulation – dvs. sammenlægning af bøder, der isoleret set er forskyldt i de enkelte tilfælde. Selskaber kan pålægges strafansvar efter [§ 58, stk. 13](#), jf. [straffelovens 5. kapitel](#), og bøden til en juridisk person vil typisk være dobbelt eller mere i forhold til den personlige bøde.

Flere ansvarssubjekter kan straffes samtidig i transportsager – både leverandør (landmand) og transportør kan sanktioneres for samme overtrædelse efter en konkret vurdering af det strafferetlige ansvar.

LOV

[Dyrevelfærdsloven § 58, stk. 12, 13](#)

PRAKSIS

Landsretten · Vestre Landsret skærper bøde til transportvirksomhed for transport af uegnet slagtesvin med sårfyldt brok 14.06.2023

§ 5 Mishandling af dyr – § 58, stk. 3: strafniveau og typesager

Mishandling efter [§ 58, stk. 3](#) forudsætter, at forholdet har haft karakter af grovere uforsvarlig behandling, der tillige udgør mishandling. Strafferammen er fængsel indtil 2 år – der er ingen bødemulighed. Efter 2016-skærpelsen er anklagemyndighedens udgangspåstand 60 dages fængsel.

Ifølge [Rigsadvokatmeddelelsen om Dyrevelfærd](#) skal anklagemyndigheden ved straffpåstanden navnlig lægge vægt på:

- overtrædelsens alvor
- overtrædelsens omfang
- overtrædelsens art
- om overtrædelsen er sket med forsæt eller har systematisk karakter
- eventuelle andre omstændigheder (jf. straffelovens almindelige del)

Typesager fra praksis:

I **AM2019.11.26Ø** blev to tiltalte begge idømt 60 dages fængsel, hvoraf 30 dage blev gjort betinget, for grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling ved som førere af et sættevognstog med erhvervsmæssig transport at have udsat 230 levende slagtesvin for utilstrækkelig strøelse, utæt ventilation, utilstrækkelig ilttilførsel og for høj lasttæthed, hvilket medførte, at 11 grise afgik ved døden. Begge blev frakendt retten til at udføre erhvervsmæssig transport af dyr i 2 år.

I **AM2018.05.29B** blev tiltalte idømt 60 dages betinget fængsel med vilkår om samfundstjeneste for mishandling ved at have aflivet en hund ved at skære hundens hals over med en køkkenkniv, hvorved den igennem flere minutter var udsat for den højeste grad af smerte, lidelse og angst. Tiltalte blev frakendt retten i 3 år til at eje, bruge, passe, slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med kæledyr.

I **UfR 2006.61Ø** blev en 47-årig ustraffet mand idømt 30 dages fængsel (forud for 2016-skærpelsen) for mishandling, idet der på tiltaltes ejendom blev fundet mange tusinde udsultede, døde høns. Tiltalte blev frakendt retten til at beskæftige sig med dyr i 5 år.

I **U 2006.1653V** blev en mand idømt 30 dages ubetinget fængsel for at have holdt en hund i sin lejlighed under sådanne forhold, at der på hele gulvet var et 2-5 cm tykt lag afføring, og hundens kløer var forvoksede til 4-6 cm, ligesom hunden var ekstremt afmagret. Tiltalte blev frakendt retten til at beskæftige sig med dyr i 3 år.

LOV

[Dyrevelfærdsloven § 58, stk. 3](#)

§ 6 Grovere uforsvarlig behandling i erhvervsmæssige besætninger

Vanrøgt af besætninger (kvæg, svin, heste) udgør en stor del af sagerne om grovere uforsvarlig behandling i erhvervsforhold. Typesager involverer manglende fodring, vanding og adskillelse af syge dyr fra raske, samt manglende dyrlægebehandling af alvorlige skader eller sygdomme.

I **TfK 2006.2197Ø** blev en 55-årig ustraffet landmand idømt 20 dages betinget fængsel (forud for 2016-skærpelsen) for groft uforsvarlig behandling af en besætning på ca. 1.700 svin ved gennem et længere tidsrum ikke at have givet svinene permanent adgang til frisk vand og halm og ikke adskilt syge svin fra raske svin i sygesti. En nedlagt påstand om rettighedsfrakendelse blev ikke fulgt.

Efter 2016-skærpelsen er udgangspåstanden for grovere uforsvarlig behandling i erhvervsforhold i førstegangstilfælde 30-40 dages fængsel. [Rigsadvokatmeddelelsen](#) præciserer, at frihedsstraf primært er relevant, hvor der er tale om adskillige dyr, flere overtrædelser, eller hvor overtrædelsen har medført omfattende skader.

I **AM2005.08.18B** blev en eneanpartsanhaver i et dyretransportselskab idømt 30 dages betinget fængsel for flere forhold af uforsvarlig og groft uforsvarlig behandling af dyr under transport. Som enerådende i selskabet var han ansvarlig for den instruktion, chaufførerne havde fået. Tiltalte blev frakendt retten til at beskæftige sig med dyr i produktionsøjemed i 3 år og frakendt retten til at udføre transport med hvirveldyr i 3 år.

Ved udmålingen af bøder i erhvervsforhold kan der for at modvirke systematiske overtrædelser ske absolut kumulation – dvs. sammenlægning af de bøder, der isoleret set er forskyldt i de enkelte tilfælde.

LOV

Dyrevelfærdsloven § 58, stk. 2, 12

§ 7 Rettighedsfrakendelse efter § 60 – betingelser, varighed og betinget frakendelse

Rettighedsfrakendelse efter § 60 er den centrale civilretlige sanktion i dyrevelfærdssager. Bestemmelsen giver retten kompetence til at frakende retten til at eje, bruge, passe, slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr – for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum.

Efter § 60, stk. 1 kan frakendelse ske ved:

- **Mishandling** af dyr (§ 58, stk. 3)
- **Grovere uforsvarlig behandling** af dyr (§ 58, stk. 2)
- **Gentagelsestilfælde** – dvs. den, der efter tidligere at have gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling, på ny findes skyldig

Frakendelsen sker oftest for 2, 3 eller 5 år og kan begrænses til bestemte arter (fx kun produktionsdyr, kun kæledyr) eller til et bestemt antal dyr.

Ifølge [Rigsadvokatmeddelelsen](#) skal anklagemyndigheden som udgangspunkt nedlægge påstand om **ubetinget rettighedsfrakendelse** i sager om:

- mishandling af dyr
- grovere uforsvarlig behandling af dyr

- gentagelsestilfælde af uforsvarlig behandling af dyr

Betinget frakendelse efter § 60, stk. 2 kan ske, hvis ubetinget frakendelse vil stå i misforhold til den begåede lovovertrædelse. Det fremgår af forarbejderne til 2016-loven, at betinget frakendelse navnlig kan anvendes, hvis der ikke findes fuldt tilstrækkelig grundlag for ubetinget frakendelse, og at det i vurderingen kan indgå, om der er tale om en førstegangsovertrædelse. Udgangspunktet er dog fortsat ubetinget frakendelse.

Prøvetiden for betinget frakendelse er 3 år fra endelig dom (§ 60, stk. 3). Begår den pågældende nyt forhold i prøvetiden, der indebærer rettighedsfrakendelse, **skal** der ske ubetinget frakendelse – det er efter forarbejderne en "automatisk rettighedsfrakendelse" (§ 60, stk. 4).

Overtrædelse af et frakendelsespåbud straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Den, der med kendskab til forbuddet overlader dyr i en anden persons varetægt i strid med forbuddet, straffes ligeledes (§ 60, stk. 8).

LOV

Dyrevelfærdsloven § 58, stk. 2-3

Dyrevelfærdsloven § 60, stk. 1-5, 8

§ 8 Midlertidig rettighedsfrakendelse og generhvervelse

Retten kan under behandlingen af en sag om mishandling, grovere uforsvarlig behandling eller gentagelsestilfælde ved **kendelse** udelukke den pågældende fra at beskæftige sig med dyr, indtil sagen er endeligt afgjort (§ 60, stk. 7). Forbuddet kan begrænses til bestemte arter og antal dyr. Kære af kendelsen kan i kendelsen bestemmes ikke at have opsættende virkning.

Midlertidig frakendelse forudsætter, at den politimæssige efterforskning er bragt så langt, at der er rimeligt begrundet mistanke om et strafbart forhold, og at der er nærliggende fare for, at den pågældende under sagen på ny vil behandle dyr uforsvarligt.

I S-890-22 tog Landsretten stilling til omfanget af en midlertidig rettighedsfrakendelse for en besætningsejer nær Kalundborg, der var dømt to gange i 2021 for overtrædelse af dyrevelfærdsloven. Byretten havde udelukket sigtede fra at beskæftige sig med kvæg og får. Sigtede anførte, at et totalforbud ville koste ham hans fuldtidsjob som medhjælper på en anden gård. Landsretten begrænsede den midlertidige frakendelse, så sigtede fortsat kunne arbejde som medhjælper for andre, men ikke selv eje eller passe egen besætning.

Generhvervelse kan efter § 60, stk. 6 indbringes for domstolene efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3, tidligst når der er forløbet 2 år af frakendelsestiden. Retten kan kun tilbagegives, når ganske særlige omstændigheder foreligger. Har vedkommende tidligere været frakendt retten, kan generhvervelse kun ske rent undtagelsesvist og tidligst efter 5 år.

LOV

Dyrevelfærdsloven § 60, stk. 6-7

Straffeloven § 78, stk. 3

PRAKSIS

Landsretten · Begrænsning af midlertidig rettighedsfrakendelse efter dyrevelfærdsloven for besætningsejer

29.06.2022

§ 9 Det Veterinære Sundhedsråds rolle i subsumptionsvurderingen

Vurderingen af, om et forhold skal karakteriseres som uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr, har afgørende betydning for både strafudmåling og rettighedsfrakendelse. Denne

subsumption foretages af anklagemyndigheden, men ved tvivl om kvalifikationen skal der indhentes en udtalelse fra Det Veterinære Sundhedsråd.

Ifølge [Rigsadvokatmeddelelsen om Dyrevelfærd](#) skal anklagemyndigheden ikke rette generelle forespørgsler til Det Veterinære Sundhedsråd om behandlingen af konkrete sager, herunder om relevante regler, formulering af tiltale eller praksis. Sådan almindelig rådgivning skal i stedet indhentes hos Fødevarestyrelsen, som er den tilsynsførende myndighed og i mange tilfælde kan bistå politiet og anklagemyndigheden i behandlingen af enkeltsager.

Det Veterinære Sundhedsråd afgiver faglige vurderinger af det konkrete dyrs tilstand, skadens karakter og den lidelse, dyret har været udsat for. Rådets udtalelser er af vejledende karakter for domstolene, men tillægges i praksis betydelig vægt.

I transportsager udtaler Rådet typisk om graden af smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe, som dyret har været udsat for under transporten, og denne vurdering er ofte afgørende for, om forholdet kvalificeres som uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling.

LOV

[Dyrevelfærdsloven § 58, stk. 1-3](#)

PRAKSIS

Landsretten · Vestre Landsret skærper bøde til transportvirksomhed for transport af uegnet slagtesvin med sårfyldt brok 14.06.2023

§ 10 Dyrekampe, forbudte aflivningsmetoder og særlige forbud

[Dyrevelfærdslovens § 7](#) forbyder at lade et dyr deltage i dyrekampe og at afholde dyrekampe. Forbuddet dækker alle dyrearter – typisk hundekampe, men også hanekampe og andre former. Strafferammen er bøde eller fængsel indtil 4 måneder efter [§ 58, stk. 4](#), men hvis dyret under kampen har været udsat for uforsvarlig behandling, fastsættes straffen efter [§ 58, stk. 1-3](#) med de højere strafferammer.

En vigtig nyskabelse i dyrevelfærdsloven er, at forsøg på overtrædelse af forbuddene mod dyrekampe (§ 7) og brug af levende dyr som skydningsmål (§ 6) nu kan straffes, jf. [§ 58, stk. 5](#). Under den tidligere dyreværnslov kunne forsøg ikke straffes, da strafferammen var for lav til at aktivere [straffelovens § 21, stk. 3](#). Med dyrevelfærdsloven blev hundekampforbuddet flyttet fra hundeloven til dyrevelfærdsloven og udvidet til alle dyr.

Efter [§ 25](#) skal aflivning ske hurtigst og smertefrit muligt. Aflivning af hvirveldyr ved drukning er forbudt. Overtrædelse straffes efter [§ 58, stk. 4](#) med bøde/fængsel op til 4 måneder, men i praksis kvalificeres brutale aflivningsmetoder ofte som grovere uforsvarlig behandling eller mishandling efter [§ 58, stk. 2-3](#) med de højere strafferammer.

[Dyrevelfærdslovens § 6](#) forbyder at anvende levende dyr som mål ved øvelses- og kapskydninger – en videreførelse af dyreværnslovens § 9, stk. 1.

LOV

[Dyrevelfærdsloven § 6](#)[Dyrevelfærdsloven § 7](#)[Dyrevelfærdsloven § 25](#)[Dyrevelfærdsloven § 58, stk. 5](#)

§ 11 Overtrædelser mod dyr i offentlig tjeneste (§ 58, stk. 12 og § 59)

Det er en skærpende omstændighed efter [§ 58, stk. 12, 2. pkt.](#), hvis overtrædelsen er begået mod dyr, der benyttes under udførelsen af offentlig tjeneste eller hverv eller i anledning af samme – typisk politihunde, toldervahunde og militærhunde.

Derudover fastsætter [§ 59](#) en særskilt strafferamme for forsætlig aflivning af tjenestedyr – fængsel indtil 2 år. Bestemmelsen har selvstændig betydning, fordi den dækker situationer, hvor en person forsætligt afliver et dyr, der anvendes i offentlig tjeneste, hvilket anses for et angreb på selve den offentlige funktion.

Den erhvervsmæssige skærpelse i [§ 58, stk. 12, 1. pkt.](#) gælder bredt for alle erhvervsforhold, herunder landbrugsdrift, dyretransporter, dyrehandler, dyreinternater og dyrepensioner. Skærpelsen skal afspejle sig i anklagemyndighedens strafpåstand i opadgående retning i forhold til de almindelige bødepositioner.

LOV

[Dyrevelfærdsloven § 58, stk. 12](#)[Dyrevelfærdsloven § 59](#)

§ 12 Tilsynsmyndighedernes indgreb: påbud, forbud og inddragelse af dyr

Fødevarestyrelsens veterinærenheder fører tilsyn med overholdelsen af dyrevelfærdslovgivningen og kan meddele de påbud og forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelsen, jf. [§ 47](#). Undladelse af at efterkomme et påbud eller forbud er selvstændigt strafbart efter [§ 58, stk. 4, nr. 7](#).

Tilsynsmyndighederne har efter [§ 50](#) til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter, transportmidler og forretningsbøger mv. for at tilvejebringe oplysninger til brug for tilsynet. Undladelse af at give adgang straffes ligeledes efter [§ 58, stk. 4, nr. 8](#).

Politidirektøren kan efter [§ 40](#) give den ansvarlige pålæg om dyrets behandling, og er dyret sygt eller kommet uheldsbredeligt til skade, kan der meddeles pålæg om aflivning. Overtrædelse af et pålæg straffes med bøde eller fængsel op til 1 år efter [§ 58, stk. 6](#).

Dyrlæger har en selvstændig anmeldelsespligt efter [§ 39](#) – tilsidesættelse straffes med bøde efter [§ 58, stk. 7](#). Pligten gælder dog kun grove forhold eller forhold, der ikke straks rettes.

Klager over Fødevarestyrelsens afgørelser kan indbringes for Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Afgrænsning: administrative klager over husdyrgodkendelser (miljøgodkendelser af husdyrbrug) hører under [husdyrgodkendelse](#), og sager om farlige hunde hører under hundeloven.

LOV

[Dyrevelfærdsloven § 39](#)[Dyrevelfærdsloven § 40](#)[Dyrevelfærdsloven § 47](#)[Dyrevelfærdsloven § 50](#)[Dyrevelfærdsloven § 58, stk. 6-7](#)

§ 13 Selskabsansvar og valg af ansvarssubjekt

Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i [straffelovens 5. kapitel](#), jf. [§ 58, stk. 13](#). Selskabsstrafansvaret er relevant, når overtrædelsen er begået af et landbrug, en transportvirksomhed, en dyrehandel eller et andet firma i selskabsform.

Ifølge [Rigsadvokatmeddelelsen om Dyrevelfærd](#) gælder der en vigtig regel for valg af ansvarssubjekt: Hvis sagen efter anklagemyndighedens opfattelse skal medføre rettighedsfrakendelse for en fysisk person, skal tiltalen ikke begrænses til selskabet, men tillige rettes mod den ansvarlige enkeltperson. Rettighedsfrakendelse kan kun idømmes fysiske personer.

I transportsager kan flere ansvarssubjekter straffes samtidig – både leverandør (landmand), transportvirksomhed (vognmand), chauffør og eventuelt ledsager. Der kan differentieres i bødeudmålingen på baggrund af, hvem der er "hovedmanden", og hvem en opnået eller tilsigtet fortjeneste tilfalder.

Konfiskation af køretøjer, der er anvendt til ulovlig transport, samt af økonomisk gevinst eller besparelse opnået ved overtrædelsen, kan påstås efter [straffelovens kapitel 9](#).

LOV

[Dyrevelfærdsloven § 58, stk. 13](#)[Straffeloven § 27](#)

§ 14 Sammenfatning: centrale takeaways for praksis

Dyrevelfærdslovens strafferetlige ramme bygger på en klar tre-trinsstruktur med stigende alvor og straf. Afgrænsningen mellem trinene – uforsvarlig, grovere uforsvarlig og mishandling – er det centrale bevistema i enhver dyrevelfærdssag og foretages af anklagemyndigheden med bistand fra Det Veterinære Sundhedsråd.

De vigtigste mønstre i praksis er:

- **Strafniveauet** blev fordoblet ved 2016-loven og fastholdt ved dyrevelfærdsloven 2020. Udgangspunktet for mishandling er 60 dages fængsel; for grovere uforsvarlig behandling i erhverv 30-40 dages fængsel.
- **Rettighedsfrakendelse** er den centrale sanktion ud over straf. Ubetinget frakendelse er udgangspunktet ved mishandling, grovere uforsvarlig behandling og gentagelse. Betinget frakendelse kan anvendes ved førstegangsovertrædelser, men nyt forhold i prøvetiden udløser automatisk ubetinget frakendelse.
- **Erhvervsmæssige overtrædelser** behandles strengere med skærpede bødepositioner og mulighed for absolut kumulation.
- **Dyrearter** skelnes der ikke imellem – kæledyr og produktionsdyr vurderes efter samme kriterier.
- **Tilsynsmyndighederne** (Fødevarestyrelsen) har vidtgående beføjelser til påbud, forbud og adgang uden retskendelse.
- **Midlertidig frakendelse** under sagen kan begrænses til bestemte arter/aktiviteter under hensyn til tiltaltes erhvervsforhold.
- **Selskabsansvar** kan pålægges, men kræver parallel tiltale mod den ansvarlige enkeltperson, hvis frakendelse påstås.

Der er ingen vedtagne, men endnu ikke konsoliderede ændringer af dyrevelfærdslovens strafbestemmelser pr. juni 2026.

LOV

[Dyrevelfærdsloven § 58, stk. 1-3](#)[Dyrevelfærdsloven § 60, stk. 1-4](#)

REFERENCE Lovgrundlag

4 paragraffer

[Dyrevelfærdsloven § 2](#)

[Dyrevelfærdsloven § 3](#)

[Dyrevelfærdsloven § 58](#)

stk. 1-3, 4, 12-13

[Dyrevelfærdsloven § 60](#)

stk. 1-8

MATERIALE Citerede afgørelser

2 afgørelser

LANDSRET TEN · ANKEINSTANS

2

14.06.2023	Vestre Landsret skærper bøde til transportvirksomhed for transport af uegnet slagtesvin med sårfyldt brok	S-1120-22
29.06.2022	Begrænsning af midlertidig rettighedsfrakendelse efter dyrevelfærdsloven for besætningsejer	S-890-22